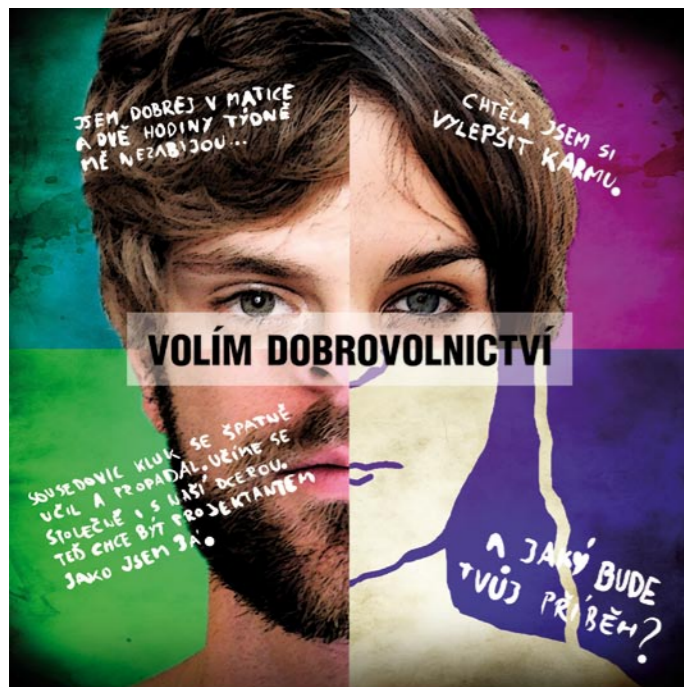

„A je to doma!“

Prostor před Obchodním centrem Olympia Plzeň se v odpovídajících hodinách třetího festivalového dne proměnil ve velkou liheň lidí, které upoutala možnost zkusit si jízdu na Funway, což jsou malá čtyřkolá motorová vozítka. Po vydovádění před Olympií všichni pokračovali do sálu kina Cinestar, aby mohli zhlédnout předpremiéru nového filmu Tomáše Houška „Maturita“. Jelikož jsou hlavními hrdiny této crazy komedie studenti střední školy, do sedadel usedlo mnoho mladých lidí. Hlavním překvapením pro diváky však byla účast delegace ke zmíněnému filmu. V plzeňském kině jsme přivítali například Michaela Doubravovou, Tomáše Poláka, Ondřeje Malého, Denisu Nesvačilovou a další aktéry snímku. Po promítnutí komedie, která sklídila obrovský úspěch, se herci odebrali k autogramiádě. Maturitu jsme úspěšně složili.

Kačka M.

VOLÍM DOBROVOLNICTVÍ

Zavolejte na tel. 739 220 905 nebo pište na email eva.sevelkova@clovekvtsni.cz a zapojte se do

DOUČOVÁNÍ

na Domažlicku, Horšovskotýnsku, Klatovsku, Nýřansku, Rokycansku a Stodsku.

Člověk v tísni, o.p.s. | Podpora vzdělávání | www.clovekvtsni.cz/plzen

Jak moc jsou odpovědi lidí závislé na jejich věku? Zkoušeli jsme se tentokrát zeptat na otázku:

Jak by se jmenoval váš elixír a k čemu byste ho používali?

Vojta (14 let): Vymyslel bych elixír energie.

Podával by se lidem, aby si doplnili dobrou náladu a spousty dobrých nápadů.

Albert Einstein (15 let): Určitě bych vymyslel elixír inteligence. Dával bych ho lidem, aby byli stejně geniální jako já.

Johanka (10 let): Použila bych ho, abych mohla létat. Mohl by se jmenovat Létající elixír.

Lucie (14 let): Určitě elixír moudrosti. Každý den bych si ho dávala k snídani. ☺

Natálie (14 let): Napadá mě elixír pro lásku. Jmenoval by se Láskomil.

Leona (11 let): Dala bych mu jméno elixír života. Chtěla bych ho pak dát nějakým osobám, které jsem měla ráda a už nežijí.

Denisa a Kačka H.

ODPOVĚĎ NEBO ŽIVOT

Třetí festivalový den nás o nové znalosti obohatila Techmania science center. Mezitím, co si jednotliví účastníci zkoušeli pokusy, zajímalo nás:

Proč má moře modrou barvu, když je voda průhledná?

Vojta (14 let), školák: Napadá mě jen to, že se to může odrážet od mořského dna.

Aneta (14 let), školačka: Možná to bude odraz od Slunce.

Albert Einstein (15 let), génius: To je velice těžká otázka. Bude to tím, že voda obsahuje dvě molekuly vodíku a jednu molekulu kyslíku, vodík je v přesile, tudíž má voda modrou barvu.

Johanka (10 let), školačka: Řekla bych, že je tam té vody moc a působí to jako, že je moře modré.

Simona (11 let), školačka: Abychom viděli ve vodě žraloky nebo nás rozpoznali, kdybychom se topili. Nebo bych si třeba mohla vidět na vlastní nohy. Ještě je tam hodně modrých korálů, které jsou vidět.

Vendula (11 let), školačka: Asi je to rybami. Mají modrá těla, převážná většina z nich.

Radim (22 let), organizátor: Protože je jí tam hodně a světlo působí jako oční klam.

Jelikož nás barva vody také zajímala, zeptali jsme se, co si o tom myslí vědeckí přátelé:

Je to tím, že se láme světlo, respektive paprsky slunce a odráží se od hladiny.

Denisa, Kačka H., Mary, Kačka M.

Festivaloví reportéři:

Kateřina Hřidelová, Dušan Jurečka, Magdalena Kašová, Marie Kordíková, Kateřina Mařková, Denisa Neumannová, Jeroným Široký

JUNIORFEST

POD LUPOU 9. – 13. listopadu 2013

číslo 3

úterý 12. 11. 2013

zdarma

Letos jsem na Juniorfestu jako úplný nováček. Přidala jsem se do řad reportérů jako posila, abychom opět mohli vytvořit tu správnou sedmičku a mapovat vám každý den festivalu. Co pro mě znamená Juniorfest? Vždycky jsem snila o tom, že se stanu novinářkou, proto když jsem dostala nabídku účastnit se jako festivalový reportér, neváhala jsem ani minutu a nabídku přijala. Prozradím vám, co všechno se dělo v dalším festivalovém dnu, který byl sice mrazivý, ale náladu nikomu rozhodně nezkažil. V ranních hodinách jsme na nádvoří hrado-zámku přivítali děti ze základních škol, které se přišly podívat a pobavit s odborníky z Techmania science center. Ti ukázali dětem, jak si vyrobit sopku nebo třeba olejovou lampu. Po výbušném dopoledni jsme se v Erbovním sále setkali s představiteli starého známého „Malého televizního kabaretu“. K večeru jsme se vrátili zpět do naší doby a zhlédli předpremiéru filmu „Maturita“. Tohle všechno a ještě mnoho dalšího pro vás sepsali do dnešních novin festivaloví reportéři.

Kačka M.

„Křičet, dupat, vejskat hurá, sláva!“ ... to vše se na kabaretu smí

Zaskřípaly dveře, diváci se usadili a na pódiu začal Malý televizní kabaret. Co to je? Naše rodiče a babičky s dědečky jistě ví, o čem mluvím, ale co my? Tak tedy vysvětlení pro teenagery. Jak nám milý moderátor na akci vysvětlil, kabaret je pořad, ve kterém se prolínají písně s tancem, mluvené slovo se zpěvem anebo se scénkou. Těmi hlavními na dnešním, třetím večeru festivalu, byli páni Josef Vondráček, jakožto režisér celého toho „tyjátru“, scénárista František Kratochvíl a herci Jiří Lábus, Pavel Zedníček, Ladislav Gerendáš a Josef Dvořák. O zábavu nebyla vůbec žádná nouze a dostavily se i kulturní vložky dětí ze školy z Horšovského Týna. Libezné

tóny mladé školačky podpořilo taneční vystoupení, dokonce jsme zhlédli i ukázkou jojo freestyly a poslechli si vítěznou literární práci na téma „Kdybych byl režisérem“. Dokonce i jeden z hostů, Ladislav Gerendáš, se postaral o hudební ukázkou. Sám hraje totiž na trubku a my jsme měli tu možnost slyšet nádhernou ukázkou od Louise Armstronga. Hlavní hřeb večera byl plný vtipných historek z natáčení Kabaretu i z vystupování na divadelních prknech. Mezi diváckými dotazy padly i otázky ohledně napodobování hlasů z dětských Večerníčků. Slyšeli jsme tedy Maxipsa Fika v živém znění. To byla paráda! Za břicho jsme se popadali, když vypadlo z úst pana Zedníčka, jak

ho vlastní žena bez kníru nepoznala. A takových historek byl plný večer. Do takového setkání patří samozřejmě co? No, autogramiáda. S podpisovou kartou a fotkou ve svém foťáku odcházel potěšen úplně každý.

Mary

Ministerstvo školství bych „nehekla“

Má Markéta z Maturity něco společného s Míšou Doubravovou?

Obličej. Možná taky takovou tu péči o svého partnera a jinak vůbec nic. Markéta je totiž obrovsky technicky počítačově zdatná, až se „hekle“ do serveru Ministerstva školství a to já teda nejsem vůbec. Já jsem ráda, že ovládám e-mail, facebook a to je asi tak všechno.

Jaká pohádka vám připomíná dětství?

Arabela, protože když jsem byla malá, tak to byla zrovna ta éra. Miluju to, miluju tu pohádku, miluju Janu Nagyvovou. Ale není to jenom Arabela. Třeba animovaný seriál Kendy, který dávali na TV Premiéra a nikdo si ho skoro nepamatuje. Mě strašně ovlivnil v dětství, protože Kendy byla zdravotní sestřička a zamilovala se do herce z broadwayské společnosti. Bylo tam, jak spolu nacvičují Romea a Julii, zákulisí divadla a právě tenkrát jsem si uvědomila, že bych chtěla být herečkou.

Co byste doporučila začínajícím hercům jako odrazový můstek?

Pokud jim je méně než patnáct let, tak určitě zkusit nějaké dramatické kroužky. Zkusit jít na konzervatoř, protože ze školy se samozřejmě dostává lépe do filmu a divadel. A zaregistrovat se do všech možných castingových agentur.

Kačka M.

Modelína, fólie – animovaný film?

Animace pro děti – kurz v Dobřanech dosud nevidaný. Ale v rámci Juniorfestu je přeci možné všechno.

11. 11. jsme se setkali v storech Káčka, osm účastníků, dvě lektorky a dvě redaktorky. Lektorky Tereza a Klára byly velmi milé a příjemné. Nejprve nás

seznámily se potřebnými věcmi, které jsou nezbytné pro vytvoření plošného animovaného filmu. Děti byly velmi zvědavé a ptaly se o sto šest. Když bylo mnohé řečeno, animátoři se rozdělili do dvou skupin, které proti sobě soutěžily o to, která skupina bude mít lepší film. Na jednom stanovišti pracovali s modelínou a na druhém

s fóliemi a dalšími drobnostmi. Vše vyšlo nádherně. Fotoaparát byl propojen s notebookem, ve kterém byly animace zpracovávány. Úkolem našich animátorů bylo vytvořit film o Dobřanech. Žánr byl libovolný. Výsledky stály určitě za to.

Barča a Oli z dobřanského Podlavičnicku

„Neběhejte s tím jak šílení.“

Barevné bublinky vypadají jako mini lávová lampa, voda, do které můžete dát pěstí a nevstříkne z ní ani kapka, nebo neviditelný inkoust – tohle všechno a mnoho dalšího jsme si mohli vyzkoušet na zámeckém nádvoří. Díky šílenému vědátorovi

a jeho pomocníkům jsme si užili spoustu zábavy. Všichni v sobě jistě máme nadšení do čehokoliv nebezpečného, a proto se každý hned hrnul k pomůckám na experiment. Jenže! Ze zápalu nás vyrušil odborník z Techmanie, který měl za úkol nejprve nám vysvětlit, jak všechno správně udělat, aby se pokus zdařil. Pracovalo se s hromadou chemických i nechemických látek. Také s ohněm, takže nám bylo vysvětleno, že když nám chytne papír, se kterým jsme pokus dělali, nemáme pobíhat jak šílení, ale hodit ho do obarvené kapaliny a tím hořící pomůcku naprosto skolit. Pro nás laiky byl nejzajímavější pohled na vodu, která se během okamžiku dokázala přeměnit na tvrdou plochu a dalo by se po ní i chodit. Byla to „nenuvtonovská kapalina“ a my nad tímto zázrakem dlouho krčili rameny. Ovšem to nejtěžší

teprve přijít mělo. Kam se hrabe takový „vulkánek“ nad zapékliště složitě hlavolamy a skládan-ky. No jo, mozeček jsme museli zapojit taky. Pohrát jsme si mohli např. s kuličkami, ze kterých měl být jehlan, nebo složit krychli ze spojených mini kostiček. Zkrátka nic lehkého, že? Ochoťní vědátři nám velice rádi ukázali, jak se s takovým „mozkolamem“ vypořádat a nenechat ho nad sebou zvitět. Celé dopoledne patřilo tedy chemii, světu fyziky a nepochopitelné vědě, takže kdo tam nesměl chybět? No samozřejmě Albert Einstein, génius nad génie. Tentokrát udržel uzdu svých vášní ohledně prapodivných teorií. Pouze dohlížel na své nástupce při koumání. Ze stanu Techmania science center odcházely děti s nechápavými výrazy ve tvářích a s jedinou otázkou: „Jak?“

Denča, Kačka H. a Mary

Animace je legrace

Čím chcete být, až vyrostete??? Já už to vím. Bude ze mě animátor. Díky skvělému workshopu, který v pondělí dopoledne proběhl v Městském kulturním zařízení, jsem mohl zjistit, jak se animovaný film vůbec tvoří. Na dílně animovaného filmu se sešli „čtvrtáci a pátáci“ ze školy v Horšovském Týně. Ti se na tři hodiny proměnili v kreslíře a modeláře. Seznámili se se svými učitelkami, které profesionálně vytvářejí „animáky“. Hned na začátku děti napadlo, že jejich filmy budou o minulosti a budoucnosti města, ve kterém žijí. Rozdělili se na dvě skupiny a začali vytvářet postavy, které v jejich vlastním filmu budou vystupovat. Najednou se ve dveřích objevil pan režisér Pavel Myška, kterého nikdo nečekal. Jeho jméno je podepsáno pod mnoha známými večerníčky, jako jsou: „Čaroděj z nafukovacího stromu“ či „skřítek Racochejl“. Na mou otázku, jakou pohádku měl pan režisér rád jako malý, mi začal vyprávět příběh o holčičce, které se zjevila sudička. Zeptala se jí, jestli chce mít hezké mládí nebo stáří. Holčička si vybrala stáří a tak měla ošklivé dětství. Když se ale dostala do určitého věku, sudička se jí znovu zjevila a řekla, že se rozhodla správně. Za to jí dala hezké i to dětství. A kdyby vás zajímalo, jak dlouho trvá vytvořit večerníček, i to mi pan režisér zodpověděl. Ono totiž udělat osminutovou pohádku trvá i dva měsíce. Vytvor malých filmařů bude sice jen třicetivteřinový, ale určitě bude stát za to.

Jerda

Kabaret znovu na obrazovkách? Schváleno!

1. Máte zaručený trik, kterým diváka vždy rozesmějete?

2. „Malý televizní kabaret“ je záležitost staršího data. Myslíte si, že by tento zábavný pořad uspěl i u dnešních dětí?

3. Jaké místo v České republice je podle Vás jako stvořené pro pohádku?

4. Proč jste přijal pozvání na Juniorfest?

Jiří Lábus

Dnešní festivalový den nás poctil svou návštěvou významný český herec Jiří Lábus. Hrál v mnoha filmech a seriálech, avšak do podvědomí diváků se vryl např. díky Rumburakoví ze známého seriálu Arabela nebo pohádce „Lotrando a Zubejda“, kde si vyzkoušel roli loupežníka. Již brzy ho spatříte v kinech ve filmu „Klauni“ a jeho hlas zazní i v kresleném příběhu „Husiti“.

1. Nemám, ale myslím, že ho nemá nikdo na světě. Žádný herec či komik. Publikum je nevyzpytatelné.

2. Já myslím, že když se reprizuje, tak má ohlas u dětí. A tolik let se na tom točilo, tak určitě ano.

3. Tak Jižní Čechy určitě. Já jsem tam měl maminku a dodnes tam vlastně jezdím. To je pohádkový kraj.

4. Byl jsem osloven právě díky tomu, že se svolal tento pořad, ve kterém jsem vystupoval.

Pavel Zedníček

Táta z Chobotniček, řidič ze Sanitky, polda z Expozitury a Malého pitavala z velkého města, a tak dále...mohli bychom pokračovat do nekonečna, ovšem všechny role tohoto českého umělce si každý může vybavit dle svého. Zavítal na náš festival Juniorfest spolu s „Malým televizním kabaretem“ v rukávu. Se svými přáteli pobavil všechny diváky a opět si získal naše srdce. Zajímalo nás spousty informací nejenom ohledně pořadu plného úsměvu a chytlavých písniček.

1. Tak teď jsi mě dostala. Nemám, na to snad trik neexistuje.

2. No to já nevím, možná bychom to mohli vyzkoušet. Myslím, že kdybychom to dali dohromady, tak by to šlo. Byl bych dokonce i rád.

3. Valašsko, protože jsem odtamtud. Jsou tam krásný kotáry a celkově je tam nádherně.

4. Protože jsou tady sympatičtí lidé. Zvali mě už i na jiný festival, ale bohužel jsem neměl čas. A opravdu se mi tady líbí.

Josef Dvořák

Jedním z nejvýraznějších osobností českého seriálu, filmu i jeviště je Josef Dvořák. Od nejmenších rolí po ty hlavní, se dostal až na vrchol své herecké kariéry. Jeho největší role byla ve filmu „Rozpaky kuchaře Svatopluka“. Dnes nás poctil svou

návštěvou na akci „Malý televizní kabaret“, kde se sešel se svými kolegy a tak zavzpomínali na staré časy.

1. Ne, kdybych měl takový trik, tak to bych byl děsně dobrý.

2. To nevím jistě, neptejte se mě. Zkuste jim pustit jeden díl, a když se budou smát, tak určitě jo. To já neodhadnu, ale byl bych rád, kdyby tomu tak bylo.

3. Český ráj. Nachází se tam hrad Kos a je to tam opravdu ráj.

4. Všechno, co se týče dětského kabaretu, mě láká. Pozvání na tuto akci, která má název Malý televizní kabaret, je pro mě tím pádem velkým lákadlem.

Mary, Katka H., Denisa

